

vissza voltak dobálva. 1994-ben Gyucha Attila egy szét-dúlt gyereksírt dokumentált a 22. sz. ház kerítésénél. Egy kézzel formált edény töredékét találták benne, korát nem lehetett megállapítani.

A jelek alapján egy nagyobb temető sírjai kerültek elő az utcában, melynek korát egyelőre nem tudjuk meghatározni. Az Élővíz-csatorna mentén számos vaskori és szarmata sírt ismerünk, talán ezek sorába tartozik.

MEDGYESI PÁL

43. Békéscsaba, mezőgazdasági szakiskola
(MRT 10. k. 2/171 lh.)

(Békés megye) Ø

2003. július 21-én régészeti felügyeletet tartottam Békéscsabán a 171. sz. topográfiai lelőhelyen. A lelőhely egy részén, a Tompa utca vonalában végig telefonvonalat építettek. A munkák során semmilyen régészeti objektum, lelet nem került elő.

MEDGYESI PÁL

44. Békéscsaba, Nagyrét

(Békés megye) B

2003. március 31. és április 30. között megelőző feltárást végeztünk Békéscsaba határában, a Nagyrét nevű lelőhelyen. A feltárást a 44-es főút Békéscsabát elkerülő szakasza első ütemének építése miatt volt szükség. Az ásatási terület egy a környezetéből alig kiemelkedő dombocskán és környékén volt. A feltárás során három, valószínűleg újkori árkot, hat, a gávai kultúrába tartozó gödröt, és egy ugyanilyen korú nagyobb árok részletét tártuk fel. A szegényes leletanyagban kerámiatöredékek és állatcsontok voltak.

MEDGYESI PÁL – LISKA ANDRÁS

45. Békésszentandrás, Furugy

(Békés megye) B, LT, Ge

2003. április 16. és július 16. között megelőző feltárást végeztünk a település 27. számú lelőhelyén. A munkára a Furugyot a Szarvas–Szentés közötti műúttal összekötő bekötőút építése kapcsán került sor. A nyomvonal 12 méter szélességben K–Ny irányban szelte át a lelőhely északi szélét.

A munka során 66 telepobjektumot, köztük házakat, árkokat, kutakat, gödröket tártunk fel, amelyek a szakálhádi kultúra és a bodrogkeresztúri kultúra időszakára, illetve a kelta és a gepida korra keltezhetőek. Az egyik gödörből egy őskori sír is előkerült.

GYUCHA ATTILA

46. Békésszentandrás, Kettőshalom

(MRT 8. k. 1/17 lh.)

(Békés megye) Sza

A településtől D-re, a Gödényhalom felé vezető dűlőút K-i oldalán aszfaltkeverő üzem létesítése miatt 2003. má-

jus 27. és június 19. között megelőző feltárást végeztünk a Kettőshalom nevű lelőhelyen. A korábban már a megyei topográfiai munkák során kataszterbe vett két, egymás melletti kurgán közül az északit már korábban tönkretették egy dögtemető létesítésével, míg a déli a tervezett építési terület centrumába esett (17. lelőhely). Előzetesen a kurgán illetve a feltételezett alaptemetkezés feltárását tűztük ki célul.

A megnyitott mintegy 73×36 m-es területen kurgánhoz tartozó alaptemetkezést leggondosabb kutatásunk ellenére sem találtunk, viszont előkerült egy szarmata temető 17 sírja. A temetkezések kisebb csoportokban voltak, tájolásuk kivétel nélkül D–É-i volt. A több esetben kirabolt sírok közül mindössze kettőben találtunk férfit, amelyek viszont gazdag melléklettel rendelkeztek, egyebek mellett vaskardok, fibulák, római pénzek, egyiküket körárok övezte. A női sírok jellemző leletei a nagy számban előkerült gyöngyök. Megfigyeléseink szerint a temetőt semmiképpen nem egy korábbi kurgánba ásták bele, hanem a temető fölé emelhetők később a halmot.

A leletanyag alapján a temetőrészletet a Kr. u. 2–3. századra keltezzük.

Munkatársak: Demcsák Ildikó, Kékegyi Dorottya, Kollárovszki Mihályné, Medgyesi Pál, Nagy Dániel, Petrovszki Zoltán, Zahoránné Sajti Erzsébet, Paul Duffy.

GYUCHA ATTILA

47. Biatorbágy, Disznó-lapos

(MRT 13/1 k. 1/14 lh.)

(Pest megye) B

2003 novemberében és decemberében elvégeztük a Biatorbágy Nyugati Lakóterület bővítés II. ütemének helyszínén a megelőző feltárást, ahol az MRT alapján ismert régészeti lelőhely volt várható (1/14 lh.). A terepbejárások során a Disznó-lapos 90×90 m-es területén, a felszínen gyűjthető leletek alapján bronzkori lelőhelyet regisztráltak. Összességében gépi, majd kézi nyeséssel több, mint 4500 m²-t sikerült megkutatnunk 15 kutatóárokban, kézzel közel 100 m²-t tártunk fel, bontottunk ki. A 15 kutatóárokban előkerült jelenségeket – természetes vízfolyások árkait – dokumentáltuk. Az ásatás során – akárcsak a terepbejárásakor – a szórványosan előkerült, egy tucatnyi jellegtelen, apróra tört bronzkori (talán Vátya-kultúra?) és néhány újkori kerámia oldal-töredék konkrét objektumhoz való kötése nem történhetett meg az erőteljes erózió, a mélyszántás, valamint a lejtő legaljában lévő több, mint 2 m-es humuszréteg vastagsága miatt.

A mai Bia legszelesebb, leghuzatosabb külterületi része valószínűleg nem lehetett egykoron túl kedvelt, huzamosabb ideig tartó megtelepedési hely. Ezt látszik alátámasztani, hogy a megkutatott területen régészeti-leg értékelhető jelenségek nem voltak, és csak igen kevés szórványleletet találtunk.

REPISZKY TAMÁS